

การก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

INDEBTEDNESS OF WORKING PEOPLE IN BANGKOK

นพธีรา ฤๅชา

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Nopteera Luecha

E-mail: 6514155019@rumail.ru.ac.th

Faculty of Business Administration Program in Accounting

Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการบริโภคของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ว่ามีความสัมพันธ์กับการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ กลุ่มคนวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 20-49 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงอนุมานด้วยสถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent Sample T-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน มีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี สถานภาพโสด ไม่มีบุตรที่อยู่ในการอุปการะดูแล และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ทำอาชีพข้าราชการ/พนักงานราชการ มีรายได้ต่อเดือน 15,000 - 40,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 15,000 - 40,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการก่อหนี้เพื่อจ่ายค่าเช่า/ผ่อนค่าวงบ้านหรือคอนโด

ผลการทดสอบสมมุติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปแตกต่างกันทำให้การก่อหนี้แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีการก่อหนี้ที่ต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมุติฐานที่ 2 พฤติกรรมด้านการบริโภคส่งผลต่อการก่อหนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการพื้นฐานและด้านความต้องการอื่นๆ

คำสำคัญ : การก่อหนี้, คนวัยทำงาน

ABSTRACT

Research on indebtedness of Working People : A Case study of Bangkok Province, The purpose of this study was to study General information, Consumption habits affecting the indebtedness behavior of Working People in Bangkok province The researcher used primary data gathering questionnaire from Jobbers Working populations 410 persons in Bangkok province. Descriptive data analysis using percentage, frequency distribution, mean and standard deviation, including: The independent sample T-test was used to test the differences between the two groups of variables and inferential analysis by One-way ANOVA and Multiple Regression Analysis.

The study found Working People in Bangkok province who responded to questions were mostly female populations 246 persons, graduated with a bachelor's degree, occupation are Bureaucrat career that were single, most of them have planned monthly expenses and never defaulted on their debt payments, had an income of 15,000 – 40,000 bath per month.

The results of hypothesis testing were test 1: General information are different The indebtedness are different It was found that age, Education, income and expenses per month With statistical significance 0.05.

The results of hypothesis testing were test 2: Consumption habits affecting decision of indebtedness With statistical significance 0.05.

Keyword: Indebtedness, Working People

บทนำ

ปัจจุบันเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์สงครามทางการค้า ภัยธรรมชาติ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบทาง

เศรษฐกิจที่รุนแรง ไม่ว่าจะเป็นเงินบาทอ่อนค่า ภาวะเงินเฟ้อ สินค้าอุปโภคบริโภคมีราคาแพงขึ้น รายได้ประชาชนลดลงจากการถูกลดเงินเดือนหรือถูกเลิกจ้าง ทำให้รายได้ของคนไทยแต่ละครอบครัวไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ส่งผลให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน และนำไปสู่การกู้ยืมเงินจนกลายเป็นปัญหาหนี้สินในที่สุด ซึ่งข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2566

ในปี 2566 ธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่าปัญหาหนี้ครัวเรือนไทยมีความแตกต่างจากต่างประเทศ อยู่หลายด้าน หนึ่งในนั้นก็คือ คนไทยมีหนี้ส่วนบุคคล และบัตรเครดิตสูงมาก เมื่อเทียบกับต่างประเทศ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนเกือบถึง 1 ใน 3 ของยอดหนี้ครัวเรือนไทยทั้งหมด (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) นอกจากนี้ พบว่าการเป็นหนี้ของคนไทยที่ทำให้เป็นหนี้สะสมเกิดจาก 8 ปัจจัยหลัก คือ

1. เป็นหนี้เร็ว โดยคนวัยเริ่มทำงาน (อายุ 25-29 ปี) มากกว่า 58% เป็นหนี้ และ มากกว่า 25% เป็นหนี้เสีย (NPL)

2. เป็นหนี้เกินตัว โดยกู้เงินมาตลอดตั้งแต่เริ่มทำงานแรก ๆ เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและใช้จ่ายส่วนตัว แต่เมื่อยอดหนี้สูงมาก ๆ ภาระที่ต้องจ่ายต่อเดือนก็สูงตาม จนสุดท้ายถูกหักหนี้จากเงินเดือนจนแทบไม่เหลือใช้ เกือบ 30% ของลูกหนี้บัตรเครดิตและหนี้ส่วนบุคคล มีหนี้เกิน 4 บัญชีต่อคน วงเงินรวมต่อคนสูงถึง 10-25 เท่าของรายได้ในแต่ละเดือน จนทำให้รายได้เกินกว่าครึ่งต้องเอาไปจ่ายคืนหนี้

3. เป็นหนี้โดยไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนหรือถูกต้อง

4. เป็นหนี้เพราะมีเหตุจำเป็นโดยกว่า 62% ของครัวเรือนไทยมีเงินออมเมื่อฉุกเฉินไม่เพียงพอ และหากเกิดเหตุที่ทำให้รายได้ลดลง 20% จะมีครัวเรือนเกินครึ่งที่มีเงินไม่พอจ่ายหนี้

5. เป็นหนี้นาน มากกว่า 1 ใน 4 ของคนอายุเกิน 60 ปี ยังมีภาระหนี้ที่ต้องผ่อนชำระ โดยมีหนี้เฉลี่ยสูงกว่า 415,000 บาทต่อคน รวมทั้งลูกหนี้มักผ่อนจ่ายขั้นต่ำ (เกือบ 40%)

6. หนี้เสีย ลูกหนี้ 10 ล้านบัญชีที่เป็นหนี้เสียเกือบครึ่งหรือ 4.5 ล้านบัญชี เพิ่งเป็นหนี้เสียในช่วงโควิด-19

7. เป็นหนี้ไม่จบไม่สิ้น เกือบ 20% ของบัญชีหนี้เสียถูกยื่นฟ้อง โดย 1 ใน 3 ของลูกหนี้ในคดีที่จบด้วยการยึดทรัพย์มาขายทอดตลาดแล้ว ก็ยังปิดหนี้ไม่ได้

8. หนี้นอกระบบ 42% ของกว่า 4,600 ครัวเรือน ที่สุ่มตัวอย่างจากทั่วทุกภูมิภาค มีหนี้นอกระบบเฉลี่ยคนละ 54,300 บาท

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครว่าเข้าใจและรับรู้เรื่องการก่อหนี้มากน้อยเพียงใด และจากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เป็นที่น่าสนใจว่าในปัจจุบันปัจจัยด้านใดบ้างที่ส่งผลให้เกิดการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้หาแนวทางแก้ไขป้องกันไม่ให้อัตราหนี้สินเพิ่มขึ้นและวางแผนการใช้จ่ายให้มีระเบียบวินัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความแตกต่างของการก่อหนี้กับข้อมูลทั่วไป ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย สถานภาพ การมีบุตรหรืออุปการะ และวัตถุประสงค์ของการก่อหนี้
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร โดยการศึกษาวิจัยการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้ทำการสุ่มเลือกกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานครกลุ่มคนวัยทำงานจำแนกตามอายุ 20-49 ปี ที่ทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน ทำให้มีความเหมาะสมในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในการศึกษาวิจัยการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้กำหนดขึ้นเพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่
 - ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย สถานภาพ การมีบุตรหรืออุปการะ และวัตถุประสงค์ของการก่อหนี้
 - ปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริโภคที่มีผลต่อการก่อหนี้ ประกอบไปด้วย ด้านความต้องการพื้นฐาน และด้านความต้องการอื่นๆ
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้กำหนดขึ้นเพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่
 - การก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร (Indebtedness of Working People in Bangkok)
3. ขอบเขตระยะเวลา การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปที่แตกต่างกันทำให้การก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคส่งผลต่อการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยที่ส่งผลให้เกิดการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครนั้น ผู้ศึกษาคาดการณ์ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางให้กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวหรือตระหนักในการเลือกใช้จ่ายให้เหมาะสมเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและก่อหนี้ที่ไม่จำเป็นลดลง
2. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ หรือสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้วางแผน สนับสนุนกิจกรรมสร้างรายได้ และกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของประชาชนต่อไป

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับหนี้สิน

คำว่า หนี้สิน (Liabilities) นั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้คำนิยาม โดยนุชจรี พิเชษฐกุล (2558) ได้ให้คำนิยามหนี้สิน ในหนังสือรายงานการเงินและการวิเคราะห์งบการเงินว่า หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ที่เป็นผลมาจากการกระทำในอดีต และการชำระภาระผูกพันนั้น คาดว่าจะส่งผลให้กิจการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ซึ่งมีความสอดคล้องกับคำนิยามของ อัจฉราพร โชติพิทักษ์ (2551) ได้ให้ความหมายของหนี้สินไว้ว่า จำนวนเงินที่บุคคลหรือกิจการค้ำเป็นหนี้ต่อบุคคลภายนอก หรือสิทธิเรียกร้องที่บุคคลอื่นผู้เป็นเจ้าของหนี้มีต่อกิจการ เป็นภาระผูกพันตามกฎหมายในปัจจุบันของกิจการ อันเกิดจากรายการค้ำหรือการกระทำในอดีต มีผลทำให้กิจการต้องชำระหนี้ตามภาระที่ได้ผูกพันนั้นในอนาคต

หนี้สินตามระยะเวลาที่ต้องชำระ มีดังต่อไปนี้

- 1) หนี้สินหมุนเวียน หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาการชำระเงินคืนภายใน 1 ปี หรือ ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ ได้แก่ เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เงินกู้ เจ้าหนี้ ตัวเงินจ่าย ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย รายได้รับล่วงหน้า
- 2) หนี้สินระยะยาว หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาการชำระเงินคืนเกินกว่า 1 ปี หรือ เกินรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ ได้แก่ หนี้กู้ยืมระยะยาว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) คือ พฤติกรรมที่ค้นหาการซื้อ การใช้ รวมถึง การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์และการบริการ หมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของคนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ และการใช้สินค้า การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคด้วยเหตุผลหลายประการ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2549)

ตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) จึงศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ของลูกค้ ซึ่งเริ่มศึกษาจากจุดเริ่มต้นของการเกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และสิ่งกระตุ้นที่ได้ผ่านเข้ามาจนก่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) หรือเรียกอีกอย่างว่ากล่องดำทางความคิดของผู้ซื้อที่ผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนความรู้สึกได้ ผู้ซื้อจะได้รับสิ่งกระตุ้นในลักษณะต่างๆ จากกลยุทธ์ทางการตลาด แล้วผู้ซื้อจะมีการตอบสนอง (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decision) เราสามารถเรียกทฤษฎีนี้ได้ว่า S-R Theory เนื่องจากทฤษฎีนี้มีจุดเริ่มต้น ของตัวแบบอยู่ที่การสร้างสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการแก่ผู้ซื้อก่อนแล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2549)

1. ถ้ากลยุทธ์ทางการตลาดมีสามารถสนองต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ จะทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคมีผลต่อกลยุทธ์การตลาดในแต่ละธุรกิจ และทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ
2. การศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภคนั้น เพื่อสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดหรือสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้สนองต่อความพึงพอใจที่ลูกค้ามีได้ โดยจะสอดคล้องกับแนวคิดทางการตลาดที่ว่า การทำให้ลูกค้าพึงพอใจ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการก่อหนี้

รชนีกร วงศ์จันทร์ (2559) ได้จำแนกสาเหตุของการก่อหนี้ไว้สองประเด็น ประเด็นแรก ได้แก่ การก่อหนี้เพราะความจำเป็น การกู้เงินเพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค เนื่องจากในอนาคตอัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ราคาสินค้าหรือบริการแพงขึ้น ทำให้เงินที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ หรือคนบางกลุ่มอาจเลือกการก่อหนี้เพื่อความสะดวก หลายครั้งที่บุคคลเลือกจะก่อหนี้เพื่อความสะดวกและสิทธิประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าการใช้จ่ายด้วยเงินสด และทำให้ความรู้สึกปลอดภัย เช่น การใช้บริการบัตรเครดิตในการชำระสินค้า เป็นต้น ประเด็นที่สอง ได้แก่ การก่อหนี้โดยการขาดการตัดสินใจที่ดี เช่น การใช้จ่ายเงินเกินตัว เป็นการใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็น ประกอบกับปัจจุบันมีระบบการให้สินเชื่อที่ดึงดูดใจให้ผู้บริโภคมีการใช้จ่ายที่เกินกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ ทำให้บุคคลขาดการไตร่ตรองให้ดี หรือขาดการยับยั้งชั่งใจต้องอยู่ในภาวะหนี้สินตลอดเวลา อาจส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนในชีวิตและส่งผลกระทบต่อครอบครัว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไชยวัฒน์ วัฒนะธีระภาพงศ์ (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง พฤติกรรมการก่อกวนนี้เกินตัว พฤติกรรมด้านการบริโภค ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และปัจจัยวิกฤตจาก Covid 19 ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจก่อกวนนี้เกินตัวของกลุ่มคน Generation Y ในจังหวัดภูเก็ตช่วงหลังเกิดสถานการณ์โควิด 19 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มคน Generation Y ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 399 คน ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกัน การตัดสินใจก่อกวนนี้เกินตัวแตกต่างกัน 2) พฤติกรรมการก่อกวนนี้เกินตัวแตกต่างกัน การตัดสินใจก่อกวนนี้เกินตัวแตกต่างกัน 3) พฤติกรรมด้านการบริโภคส่งผลต่อการตัดสินใจก่อกวนนี้เกินตัว

กนกกานต์ ด่านสว่างกุล (2564) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อกวนนี้ของคนเริ่มต้นทำงาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานแบบ t – test และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มคนเริ่มต้นทำงาน จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยประชากรของกลุ่มคนเริ่มต้นทำงานที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพแตกต่างกัน ทำให้การก่อกวนนี้แตกต่างกัน และปัจจัยประชากรของกลุ่มคนเริ่มต้นทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำให้การก่อกวนนี้ไม่แตกต่างกัน ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและทัศนคติในการเป็นหนี้ มีผลต่อการก่อกวนนี้ของกลุ่มคนเริ่มต้นทำงาน

มาริสสา สกุลวัฒนา (2563) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อกวนนี้ กรณีศึกษาของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการก่อกวนนี้ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้จ่าย และเพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการก่อกวนนี้ของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน อายุระหว่าง 21-26 ปี ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 0-5 ปี โดยเป็นพนักงานที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์สร้างวินัยทางการเงิน ผู้วิจัยดำเนินงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 293 คน โดยได้เลือกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (analytical statistics) โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบปัจจัย 2 ปัจจัยว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการทำงาน ปัจจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายและการออม และลักษณะการก่อกวนนี้สิน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายและการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร การบริโภคมากที่สุด มีค่าใช้จ่ายในการผ่อนซื้ออุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในระดับปานกลาง โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีเงินสำรองสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน มีการออมเงินฝากในธนาคาร และการลงทุนค่อนข้างน้อย และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหนี้ในระบบมากที่สุด โดยเฉพาะแหล่งกู้จากสถาบันการเงิน และมีการชำระหนี้ทั้งเต็มจำนวนและชำระหนี้ขั้นต่ำ ดังนั้นภาครัฐบาล ภาคเอกชน และภาคประชาชน ควรร่วมกันกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการให้ความรู้ในเรื่องการวางแผนและวินัยทางการเงินที่ดี

(Financial Literacy) ให้กับประชาชนทุกกลุ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาถึงชั้นอุดมศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในเรื่องการบริหารจัดการเงิน หรือมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการลงทุนที่หลากหลาย ที่จูงใจให้คนออมเงินเพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้ที่เกินความจำเป็นโดยปรับให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และสถาบันการเงินต่างๆ ควรที่จะประเมินภาระหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมอย่างรอบคอบ และไม่ควรเร่งขยายสินเชื่อที่จะกระตุ้นให้ประชาชนก่อหนี้สินจนเกินตัว

ลักษณ์นารา พิสิฐพิพัฒนา (2561) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมตนเอง (Self-Control) และพฤติกรรมการก่อหนี้เกินตัว (Over-Indebtedness) ของกลุ่มคน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ด้วยการวิเคราะห์สมการโลจิสติกส์มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมตนเอง ด้านอายุ ด้านการมีบุตรหรือผู้ที่อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู ด้านระดับการศึกษา และด้านระดับรายได้ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มคนที่มีการก่อหนี้เกินตัว จะมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมตนเองในระดับต่ำ ตรงกันข้ามเมื่อกลุ่มคนที่ไม่มีการก่อหนี้เกินตัว จะมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง และกลุ่มที่มีการก่อหนี้เกินตัว พบว่า เป็นกลุ่มคนที่มีอายุ 21 – 30 ปี ด้านกลุ่มที่ไม่มีการละเลยดุบุตรนั้นมีการก่อหนี้เกินตัวอยู่ในระดับสูง เนื่องจากไม่มีภาระใด ๆ และด้านระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงจะก่อหนี้ในระดับสูงขึ้น และด้านของรายได้นั้นพบว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นส่งผลให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน เนื่องจากงานวิจัยดังกล่าวเป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างการก่อหนี้ของกลุ่ม Generation Y เพียงกลุ่มเดียว ทำให้ผู้ศึกษาสนใจทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเพิ่มกลุ่ม Baby Boomer มาใช้เปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้เกิดการก่อหนี้ทั้งสองช่วงอายุว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลให้เกิดการก่อหนี้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เพื่อหาความแตกต่างเพิ่มเติมที่นอกเหนือจากการก่อหนี้ของกลุ่ม Generation Y เพียงกลุ่มเดียว

วรางคณา บัวล้อม (2558) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคาร พาณิชย์แห่งในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง จำนวน 122 คน พบว่าพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับปริมาณการก่อหนี้ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับการอุปโภค บริโภค พฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย และเครื่องอา นวยความสะดวก รวมถึงเครื่องประดับ ต่าง ๆ และพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในด้านประกัน กองทุน ธุรกิจเสริม ซึ่งสรุปได้ว่า การมีหนี้ในปริมาณที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้หนี้ในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันเช่นกัน กลุ่มพนักงานธนาคารส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระหนี้สินเนื่องจากมีภาระในการผ่อนชำระอยู่ในระดับต่ำ แต่มีความเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยที่เผชิญอยู่ในปัจจุบันอยู่ในระดับอัตราที่ไม่ เหมาะสม โดยจากการเก็บข้อมูลทำให้ทราบถึงปัญหาอื่น ๆ ของการเป็นหนี้ได้แก่ สภาพทางด้าน จิตใจยำ แ่ อันเนื่องมาจากปัญหาหนี้สินที่ไม่เหมาะสม การมีหนี้สินที่มากเกินไปเป็นผลให้มีรายได้ ลดลง และไม่เพียงพอต่อความต้องการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการก่อกวนของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้คือการใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในทุกๆด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 วิธีเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาผ่านทางแบบสอบถามออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญหรือแบบสะดวก (Convenient Sampling) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสะดวกรวดเร็วในการให้รายละเอียดของข้อมูลในชุดแบบสอบถาม โดยหัวข้อแบบสอบถามจะเป็นการศึกษาเรื่องการก่อกวนของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการเก็บแบบสอบถามจำนวน 410 ชุด โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2567 จนถึง เดือนมิถุนายน 2567 ข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้นำมาแปลงผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ผลของข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน

ส่วนที่ 2 วิธีเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก เอกสาร บทความ งานวิชาการ งานวิจัยและแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการก่อกวน พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อกวน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้อธิบายผลการศึกษาปัจจัย ดังต่อไปนี้

ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่ายสถานภาพ การมีบุตรหรืออุปการะ และวัตถุประสงค์ของการก่อกวน เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มหรือเชิงคุณภาพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาจากการหา ค่าร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นการศึกษาถึงจุดประสงค์ของการก่อกวนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักและทำให้ทราบว่าข้อมูลใดเกิดการก่อกวนมากที่สุด

ข้อมูลส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภค ประกอบไปด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการพื้นฐานและด้านความต้องการอื่นๆ รวมถึงการก่อกวนของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาจากการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation เป็นการศึกษาถึงจุดประสงค์ของการก่อกวนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักและทำให้ทราบว่าพฤติกรรมใดที่มีผลต่อการก่อกวนมากที่สุด

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้อธิบายผลการศึกษาปัจจัย ดังต่อไปนี้

ทดสอบสมมติฐานที่ 1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ การมีบุตรหรืออุปการะ แยกต่างหากทำให้การก่อกำหนดของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานที่ 1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มขึ้นไป (F-test) โดยเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย สถานภาพ และวัตถุประสงค์ของการก่อกำหนดที่แตกต่างกันทำให้การก่อกำหนดของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานที่ 2 การทดสอบโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคส่งผลต่อการก่อกำหนดของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การก่อกำหนดของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน มีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี สถานภาพโสด ไม่มีบุตรที่อยู่ในการอุปการะดูแล และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ทำอาชีพข้าราชการ/พนักงานราชการ มีรายได้ต่อเดือน 15,000 - 40,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 15,000 - 40,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการก่อกำหนดเพื่อจ่ายค่าเช่า/ผ่อนค่างวดบ้านหรือคอนโด

2. จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการบริโภคที่มีผลต่อการก่อกำหนดของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความต้องการพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และ รองลงมา คือ ด้านความต้องการอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

3. จากการศึกษาการก่อกำหนดของกลุ่มคนวัยทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อการก่อกำหนดภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีภาระผ่อนหนี้สินต่าง ๆ (สินเชื่อบ้าน, สินเชื่อรถยนต์, สินเชื่อส่วนบุคคล, บัตรเครดิต บัตรกดเงินสด เงินเบิกเกินบัญชี O/D และสินค้ำเงินผ่อน) รวมผ่อน (เงินต้นและดอกเบี้ย) เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ ถือว่ามีความจำเป็นต่อการก่อกำหนดหนี้สิน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.85 รองลงมา คือ หากมีภาระสินเชื่อก่อน/หนี้บัตรเครดิต เท่ากับหรือมากกว่า 4 สินเชื่อ/บัตรเครดิต และมีการผ่อนชำระขั้นต่ำ 2-3 เดือนแล้ว ถือว่ามีความจำเป็นต่อการก่อกำหนดหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และสุดท้าย คือ หากภายในระยะเวลา 1 ปีหลังการก่อกำหนด มีการค้างชำระหนี้มากกว่า 90 วัน ถือว่ามีความจำเป็นต่อการก่อกำหนดหนี้สิน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.73 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบประเด็นที่สามารถมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการก่อหนี้ที่ถือว่าจำเป็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการมีภาระผ่อนหนี้สินต่าง ๆ (สินเชื่อบ้าน, สินเชื่อรถยนต์, สินเชื่อส่วนบุคคล, บัตรเครดิต บัตรกดเงินสด เงินเบิกเกินบัญชี O/D และสินเชื่อเงินผ่อน) รวมผ่อน (เงินต้นและดอกเบี้ย) เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ ถือว่ามีความจำเป็นต่อการก่อหนี้สิน มากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วานิสสา เอียบสกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการก่อหนี้ของกลุ่ม Baby Boomer และ Generation Y ในจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินที่ต้องผ่อนในแต่ละเดือนเกินครึ่งหนึ่งของรายได้ที่ได้รับต่อเดือน และมีเงินที่เก็บสำรองไว้ไม่เพียงพอในการชำระหนี้สินยามฉุกเฉินอยู่บ่อยครั้ง และผลการวิจัยของนริศ สถาผลเดชา (2562) พบว่า กลุ่มที่อยู่ในวัยกำลังทำงาน ไม่มีการวางแผนทางการเงินส่งผลให้คนกลุ่มนี้มีการใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้จำนวนหนี้ที่จ่ายในแต่ละเดือนมีจำนวนสูงขึ้นเกิน 50% ของรายได้

2. ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปแตกต่างกันทำให้การก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีการก่อหนี้ที่ต่างกัน มีผลต่อการก่อหนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน เพศ บุตร และอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยวัฒน์ วัฒนะธีระภาพงศ์ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจก่อหนี้เกินตัวของกลุ่ม คน Generation Y ช่วงหลังเกิดสถานการณ์โควิด 19 : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อการตัดสินใจก่อหนี้เกินตัว อาจจะเป็นผลมาจากกลุ่มคนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จะมีการก่อหนี้เกินตัวมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า อันเนื่องจากค่าครองชีพค่อนข้างสูง จึงทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องก่อหนี้มาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัณญา ศึกษาสงคราม และ อนงค์นุช เทียนทอง (2563) ที่พบว่า อายุ มีส่วนสำคัญในการก่อหนี้ของพนักงานวัยเริ่มทำงาน เนื่องจากพนักงานวัยเริ่มทำงานในช่วงแรกจะมีรายได้ไม่สูงนัก อาจจะยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตส่งผลให้เกิดการก่อหนี้สินได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุญญกฤษ สุภาพงษ์ (2561) พบว่า การศึกษาที่สูงขึ้นส่งผลให้เกิดการก่อหนี้สูงขึ้น ประกอบกับงานวิจัยของ เบญจมาภรณ์ อมรเลิศพานิช (2551) ซึ่งได้ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับตัวแปรของการศึกษาว่า การศึกษาของผู้กู้มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความเป็นไปได้ที่จะเป็นหนี้

3. ปัจจัยพฤติกรรมการบริโภคส่งผลต่อการก่อหนี้ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญต่อการบริโภคเพื่อความต้องการพื้นฐานและความต้องการอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับการก่อหนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายเพื่อยารักษาโรค ค่าใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่ม ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าเพื่อให้เป็นที่ยอมรับทางสังคม และ ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนประกอบอาชีพเสริม ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยวัฒน์ วัฒนะธีระภาพงศ์ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจก่อหนี้เกินตัวของกลุ่ม คน Generation Y ช่วงหลัง

เกิดสถานการณ์โควิด 19 : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต พบว่า พฤติกรรมด้านการบริโภค (เพื่อความต้องการพื้นฐาน เพื่อช่วยเหลือครอบครัว เพื่อการท่องเที่ยว/การสังสรรค์ เพื่อซื้อสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการศึกษา และเพื่อการลงทุน) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจก่อนนี้เกินตัวในลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราจคณา บัวล้อม (2558) ที่กล่าวถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปโภค บริโภค พฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย และเครื่องอำนวยความสะดวก รวมถึงเครื่องประดับต่าง ๆ และพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการลงทุน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง การก่อกวนของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการอภิปรายหัวข้อ การก่อกวนของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถเสนอแนะให้เริ่มจากการสำรวจหนี้สินที่เรามีอยู่ทั้งหมด ว่ามีหนี้ประเภทใดบ้าง ยอดผ่อนต่อเดือนเป็นเท่าใด สามารถชำระหนี้ได้เท่าไร เพื่อให้สามารถคิดและตัดสินใจได้ว่าหนี้สินที่มีอยู่ในตอนนี้ก่อนไหนที่เป็นปัญหา เพื่อที่จะได้เรียงลำดับความเร่งด่วนของปัญหาและลงมือแก้ไข ด้วยการชำระหนี้ตามแผนที่ได้วางไว้อย่างเคร่งครัด ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือยจากเงินที่เหลือในแต่ละเดือน ไม่ละเลยหนี้ก้อนอื่น ๆ โดยชำระให้ได้เต็มจำนวน และตรงเวลา หรือหากไม่สามารถทำได้ ก็ควรรีบขอเจรจากับเจ้าหนี้เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาค่าต่อไป และเมื่อลดหรือแก้หนี้ได้ตามแผนที่วางไว้ ให้ย้อนกลับไปมองหาสาเหตุของปัญหาหนี้สินในครั้งนี้ เช่น ใช้เงินมากกว่าที่หาได้ ไว้ใจคำประกันให้คนอื่น ไม่มีเงินออมเผื่อฉุกเฉิน เพื่อไม่ให้เกิดเรื่องซ้ำรอยขึ้นอีก

2. จากการอภิปรายหัวข้อ ข้อมูลทั่วไปแตกต่างกันทำให้การก่อกวนของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ผู้วิจัยสามารถเสนอแนะ ได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ที่ก่อกวนมากที่สุด มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 มีรายได้และค่าใช้จ่าย อยู่ที่ 15,000 - 40,000 บาท แสดงให้เห็นได้ว่า มีค่าใช้จ่ายมากกว่าหรือเท่ากับรายได้ ทำให้เราไม่มีเงินสำหรับไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ซึ่งส่งผลต่อการก่อกวน ดังนั้น ต้องเริ่มลงมือจัดการหนี้สินที่มีอยู่ จากนั้นก็หาอาชีพเสริมทำขณะเดียวกันต้องลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมการจัดอบรมเพื่อแนะนำให้กลุ่มคนวัยทำงานรู้จักวางแผนทางการเงิน เช่น การจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อให้เห็นถึงความจำเป็นในค่าใช้จ่ายแต่ละรายการ การแบ่งเงินใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ เป็นต้น

3. จากการอภิปรายหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคส่งผลต่อการก่อกวนของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

3.1 ก่อหนี้เพื่อที่อยู่อาศัย แนะนำการแก้ปัญหาหนี้สิน หากผู้กู้ประสบกับปัญหาผ่อนบ้านไม่ไหว สิ่งที่ต้องทำ คือ การเข้าไปขอคำปรึกษาหาวิธีแก้ไขปัญหากับธนาคารหรือเจ้าหนี้ เพราะธนาคารที่ขอสินเชื่อมา ต้องการช่วยเหลือให้ลูกหนี้สามารถชำระหนี้คืนได้ และไม่ต้องถ่วงหนี้หรือดำเนินคดี ซึ่งมีขั้นตอนยุ่งยากมากกว่า

3.2 ก่อหนี้เพื่อเครื่องนุ่งห่ม แนะนำให้ซื้อเท่าที่จำเป็นและเลือกซื้อเสื้อผ้าที่มีราคาไม่แพงจนเกินตัวหรือหากเป็นคนเก็บเงินไม่ค่อยอยู่เห็นอะไรก็อยากซื้อไปหมด ลองใช้วิธีหักเงินมาออมทันทีเมื่อมีรายได้แล้วค่อยนำส่วนที่เหลือไปใช้จ่าย โดยนำเงินออมไปฝากแยกไว้อีกบัญชีจะเป็นบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ประจำหรือ กองทุนรวม แต่ห้ามถอนไปใช้ยกเว้นมีเหตุจำเป็นจริงๆ

3.3 ก่อหนี้เพื่อยารักษาโรค หน่วยงานฯ ควรเพิ่มช่องทางในการให้ความช่วยเหลือพนักงานโดยการลดดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้เพื่อการรักษาพยาบาล และส่งเสริมให้มีสวัสดิการในการดูแลสุขภาพเพื่อให้พนักงานมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เช่น การออกกำลังกายตามระยะทางที่กำหนดมีของที่ระลึกให้ หรือสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมการออกกำลังกายได้ 50% ซึ่งอาจทำให้ลดการเจ็บป่วยของพนักงาน

3.4 ก่อหนี้เพื่อลงทุนประกอบอาชีพเสริม ควรส่งเสริมให้พนักงานมีแหล่งรายได้ที่หลากหลาย โดยการให้กู้เพื่อการสร้างอาชีพสำหรับพนักงานที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน เพื่อเป็นการช่วยเหลือพนักงานให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้จำเป็นต้องวิเคราะห์ความเหมาะสมในการลงทุนเป็นอย่างดี

3.5 ก่อหนี้เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับทางสังคม เช่น ซื้อสินค้าแบรนด์เนม สินค้าตามกระแสนิยม คนส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านการเงินส่วนบุคคล ทำให้ใช้เงินอย่างไม่ระมัดระวังจนก้าวเข้าสู่ วงจรหนี้พุ่มเฟิย ดังนั้น ควรศึกษาหาความรู้ด้านการเงินส่วนบุคคลจากคนที่ประสบความสำเร็จ และตั้งเป้าหมายทางการเงินของเราทุกปี ลดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะของฟุ่มเฟิยและของที่ซื้อมาไม่ได้ใช้ ควบคุมความต้องการโดยเฉพาะของที่มีราคาสูง รู้จักเลือกซื้อของที่เหมือนกันจากแหล่งที่ถูกกว่า

เอกสารอ้างอิง

- ไชยวัฒน์ วัฒนะธีระภาพวงค์. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจก่อหนี้เกินตัวของกลุ่มคน Generation Y ช่วงหลังเกิดสถานการณ์โควิด 19 : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นางสาวพรพรรณษา สุขรัตน์. (2566). การก่อหนี้และวิธีการจัดการหนี้สินที่ส่งผลต่ออิสรภาพทางการเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งหนึ่ง (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มาริสา สกลวัฒนา. (2564). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ กรณีศึกษาของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน (Over-Indebtedness) (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วานิสสา เอียบสกุล. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการก่อหนี้ของกลุ่ม Baby Boomer และ Generation Y ในจังหวัดภูเก็ต Generation Y (การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การเงินประยุกต์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลักษณ์นารา พิสิฐพิพัฒนา. (2561). การควบคุมตนเอง (Self-Control) และพฤติกรรมการก่อหนี้เกินตัว (Over-Indebtedness) ของกลุ่มคน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรางคณา บัวล้อม. (2559). พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อกำเนิดของพนักงานธนาคารพาณิชย์ แห่งหนึ่งในจังหวัด
เชียงใหม่ (การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต) คณะเศรษฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศรัญญา ศีกสงคราม, และ อนงค์นุช เทียนทอง. (2563, กันยายน-ตุลาคม). อิทธิพลของความรู้และทัศนคติ
ทางการเงินต่อการก่อกำเนิดส่วนบุคคลในวัยเริ่มทำงาน: หลักฐานการศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ, วารสาร
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี